

Invitation til Den Internationale Fredskoalition møde #88: Oase-planen: Vand, ikke krig! En menneskelig fremtid for Palæstina og menneskeheden. Fredag den 7. februar 2025 kl. 17

Fredag den 7. februar, kl. 17

For at høre de indledende præsentationer, se venligst YouTube videoen ovenover.

For også at deltage i diskussionen, her er et Zoom link. Skriv venligst dit fulde navn:

<https://us02web.zoom.us/j/83288789255>

Talere vil være Helga Zepp-LaRouche, Larry Johnson and Jonathan Kuttab.

af Dennis Small (EIRNS) – 05. februar 2025

Først og fremmest: Prøv ikke at feje pressekonferencen mellem Trump og Netanyahu den 4. februar til side som endnu et tilfælde, hvor præsidenten kaster absurde forslag ud som en »forhandlingstaktik«, hvor han ikke rigtig mente, hvad han sagde: At USA ville overtage og »eje« Gaza; at USA ville bruge militær magt »om nødvendigt« for at opnå det; og at 1,8 millioner palæstinensere ville blive »flyttet« til nabolandene (som alle hurtigt gentog, at de *ikke* ville være med til en sådan etnisk udrensning).

I modsætning til andre »blev jeg ikke helt overrasket« over Trumps udtalelser, sagde Helga Zepp-LaRouche under sin

webcast-dialog den 5. februar med den erfarne efterretningsanalytiker Larry Johnson. »Vi kendte allerede til denne plan, som blev udsendt for første gang af premierminister Netanyahus kontor i maj sidste år.« Desuden rapporterede EIR's Daily Alert den 2. februar, at Netanyahus »tilsyneladende dagsorden [med Trump] omfatter drøftelse af karakteren af fase 2 i aftalen om våbenhvile og gidseludveksling mellem Israel og Hamas. Men Netanyahu har en dybere dagsorden: at få Trumps opbakning til sin folkemordsplan om at fordrive alle palæstinensere fra Vestbredden og Gaza og gøre området til en etnisk rensede del af Storisrael – en mangeårig drøm for det britiske udenrigsministerium og dets geopolitiske ideologi.«

Der er 61.000 døde palæstinensere ved den seneste officielle optælling, som vidner om, at indførelsen af denne politik allerede er i gang i Gaza.

For det andet: Den eneste måde at opnå fred i regionen på er ved *samtidig* at bevæge sig på den politiske og den økonomiske front. En to-statsløsning, hvor Palæstinas suverænitet anerkendes og langt om længe gennemføres, er afgørende. Samtidig må den massive genopbygning af området begynde som en del af en overordnet udviklingsplan for regionen – LaRouches Oase-plan – hvor Kina og nationerne i Europa og USA i fællesskab samarbejder om at bygge atomkraftværker til afsaltning af store mængder ferskvand til at gøre ørkenen grønnere og anlægge kanaler og anden større infrastruktur – herunder boliger og hospitaler.

Oase-planen er det rigtige svar på den nationale sikkerhedsrådgiver Mike Waltz' forsøg på at bakke ud i lyset af stormen af national og international modstand, idet han den 5. februar fejlagtigt udtalte, at »ingen har en realistisk løsning« ud over Trump-planen. »Jeg synes ikke, at [Trump] skal kritiseres på nogen måde,« argumenterede Waltz. »Det vil få hele regionen til at komme med deres egne løsninger, hvis de ikke kan lide Trumps løsning.«

Waltz og hans chef bør informeres om, at amerikanerne ikke kan lide Trumps forslag, og at han ville gøre klogt i at studere og gennemføre LaRouches Oase-plan i stedet.

For det tredje: Der er et underliggende aksiomatisk problem i Vesten (inklusive USA), som må tages fat på direkte, ellers vil folkedrabet ikke blive stoppet. Og det er den dybt rodfæstede tro på, at USA's grundlæggende interesser er i strid med andre landes, at der *ikke* er en fælles interesse, som hele menneskeheden deler. Den opfattelse er lige så falsk, som den er farlig.

»Hver gang et land tror, at det er det eneste relevante, det overlegne, tror jeg, at det går i en frygtelig forkert retning,« sagde Zepp-LaRouche. »Som tysker er jeg altid på vagt. Det er ligegyldigt, hvilket land det er: Hvis de tror, at de er bedre end andre, er det kimen til en potentiel katastrofe. Jeg tror, at den eneste måde, hvorpå verden i sidste ende kan nå frem til en fredelig udvikling, er, hvis hvert enkelt lands retmæssige krav om at få sine sikkerhedsinteresser beskyttet, og deres ret til udvikling beskyttes.«

Denne tilgang er lige så sand med hensyn til en løsning på krigens cockpit i Sydvestasien, som den er med hensyn til, hvordan man får verden tilbage fra atomkrigens afgrund – hvilket ligger i et fælles samarbejde mellem atommagterne om den slags teknologier, der vil gøre atomvåben overflødige, som Lyndon LaRouche foreslog i sit SDI [Strategiske Forsvarsinitiativ –red.].

»Potentialiet for at tilføre nye ideer er absolut til stede«, understregede Zepp-LaRouche, »for mange politiske tiltag vil støde panden mod muren, fordi de ikke kan realiseres, og så er der mulighed for noget nyt. Vi fra Schiller Instituttet bliver ved med at skubbe på Oase-planen, som lige nu overvejes af meget vigtige kræfter fra Mellemøsten, som grundlæggende ser den fælles økonomiske udvikling af hele regionen ... som den

eneste vej at gå.”

Zepp-LaRouche konkluderede: “Jeg tror personligt, at vor tids store udfordring er at overbevise folk i Europa og USA om, at disse lande [i den Globale Majoritet] ikke er deres fjender; at den geopolitiske tilgang med at forsøge at inddæmme dem ikke fungerer, ikke er moralsk forstandig og ikke kan lade sig gøre. Så hvorfor ikke ændre sig og virkelig tænke på et nyt paradigme, hvor alle lande på planeten kan leve sammen på en gensidigt fordelagtig måde? Hver af os har styrker, og andre har fordele. Hvis vi sætter dem alle sammen, kan vi virkelig opbygge et samfund, som virkelig er menneskeligt.«

»Vi er stadig i den tidlige fase af Trump-administrationen,« understregede Zepp-LaRouche. »Hvis vi mobiliserer hurtigt, kan vi måske sætte gang i noget.«

Foto: *Ahmad Abu Sitteh*